

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Resolutio lutheriana super propositione deci[m]a tertia: de potestate pape

Luther, Martin

Lipsiæ, 1519

VD16 L 5781

De Priore Privs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32449

uit, etiã cum fratris sui pernicie. DEINDE, qđ homo suavis, vicari-
rium Christi & Petri successorem nõ asserit, nisi & fidem habeat. In
quo, aut insanit, aut multos pōtīfices rōmanos negat vicarios Chri-
sti fuisse, & fore posse. vt quos fidem habuisse neliāmus. atq; qđ
omniũ intolerabilissimũ est rho, pōtīficibus: sanctitate & pietate ne-
cessariis eos onerat, cum apud nos ratus sit, etiã eius vicariatus & pō-
tificatus, qui sine fide & sanctitate sit.

SED age, lubricam hanc angullam differam, & DVO in mea p-
positione faciam. PRIMO, adducam firmamenta, quibus primatus
iste stabiliri fideliter posse, mihi videatur. ita, vt per ipsa, etiã hæretici
& schismaticis efficaciter resisti possit. DEINDE ostendam, qđ
nihil faciant decreta & probationes, quibus hucusq; nixi fuerūt, qui
eundem primatum statuerunt.

DE PRIORE PRIVS.

PRIMUM, quod me mouet rho, pōtīficem esse aliis omnibus
iq; saltē nouerimus se pōtīfices gerere: superiorē, est ipsa voluntas dei,
quã in ipso facto videmus. Neq; em̄ sine voluntate dei, in hanc mo-
narchiã vnq̄ venire potuisset rho, pōtīfex. At voluntas dei, q̄ quo mō-
nota fuerit, cū reuerētia suscipienda est. Ideoq; nõ licet temere rho,
pōtīfici in suo primatu resistere. Hæc aut̄ ratio tanta est, vt si etiam
nulla scriptura, nulla aliã causa esset, hæc tñ satis esset ad cōpescendã
temeritatem resistentiũ, & hac sola ratione gloriosissimus martyr
Cyprianus, per multas epistolas cōfidentissime gloriatur, cōtra oēs
Eporũ quorũcunq; aduersarios, sicut. iij. R. e. legimus, Qđ decē tri-
bus Israel discesserunt a Roboam filio Salomonis, & tñ quia volũ-
tate dei, sine autoritate factũ est, ratum apud deum fuit.

NAM, & apud theologos omnes, voluntas signi, quã vocant ope-
rationē dei, nõ minus quã alia signa voluntatis dei, vt præcepta, phi-
bita &c. metuēda est. IDEO nõ vīdeo, quō sint excusati a schismatis
reatu, qui huic voluntati cōtrauenientes, sese a rho, pōtīficis autorita-
te subtrahunt. Ecce, hæc est vna prima mihi insuperabilis ratio, quã
me subijci rho, pōtīfici, & primatũ eius confiteri cogit.

SECUNDA, si iuxta pceptũ Christi, cedere aduersario iubemur,
& qui angariarit nos mille passus, eundũ est cũ eo & aliis duob; mil-
lib; quãto magis, si rho pōtīfex exegerit in suo principatu, cedendũ, si
ue id iuste, siue iniuste egerit. Nã, incōparabiliter minor res est, prin-
cipatus iste, quã vt vnitas & charitas & humilitas ppter ipsam per
nos dissoluatur. Ideo nõ dubito peccare eos, qui in dissensionē sese tra-
dunt, & spūs æternã vnitatē, ppter hanc tēporalē, terrenã excellētiã
fugiendã, dissoluūt. ferenda em̄ sunt oia, quã peccata non sunt.

TERTIA, qđ si ppter pctã nrã, nos deus voluerit p̄mere multis
principib; sicut in puerbijs dicit Salomō, Nũquid resistendũ est fla-
gello dei, ppter pctã (inquit) populi, multi principes eius. Proinde,
quã nrã nõ est dissimulare, irata ne an pp̄tia voluntate, deus nobis
cũq; principes dederit, hoc nostrũ est, voluntatē eius pio simplicit; ti-
more suscipere. Quo mō, etiã si sub turca nos esse vellet, Turcã sub-
esse libentes deberemus,

Eccius rho,
pon, onerat
Luther? exo-
nerat.

Asserit rho,
pō, summũ
esse, sex ratio-
nibus, Prima

Volũtas sig-
ni metuēda.

Secunda.

Qui se vni-
tati spūs sub-
trahunt, pec-
cant.

Tertia.

Consiliũ dei
nõ desiniendũ

DECIMAETERTIAE CONCLVSIONIS,

Quarta.

QVARTA, Rho. xij. Apostolus dicit. Omnis anima potestati bus sublimioribus subdita sit, non enim est potestas, nisi a deo. Quae- cunq; aucta deo sunt, ordinata sunt. Itaq; qui resistunt potestati, dei ordinationi resistunt, qui aut deo resistunt, ipsi damnationem sibi ac- quirunt. Hac certe omnium robustissima: quantum ego capio: causa, nos Rho, Pontifici subiecti sumus. in qua dare asserit, nullam potesta- tem nec esse quidem posse, nisi a deo. Cum aut Rho, pontificis pote- stas iam sit robustissime stabilita, vt videmus, certe non oportet dei ordinationem hanc impugnare. sed quanta gra est, humiliter sustine- re, etiam si iniusta esset, & iudicium deo relinquere.

Quinta.

QVINTA, est beatus Petrus docens, vt subditi simus omni hu- manae creaturae, quia sic est voluntas dei. At humana creaturam vo- cat magistratus, hominum arbitrio institutos, vt clarum est ex sequen- tibus. vbi dicit, siue regi tanq; pcellenti, siue duobus, tanq; ab eo mis- sis. CVM aut & Rho, pontificis potestatem arbitremur, huma- no decreto statutam, & ordinante deo sic roboratam, SINE crimine non est, qui sese sua auctoritate subdixerit.

Sexta.

SEXTA, ad hoc facit vnus ille consensus omnium fidelium, qui hodie sub Rho, pontifice sunt. Nam, cum potestas illa sit res tempo- ralis & longe submittenda vnitati fidelium, non sine foedissimo crimi- ne esse poterit, si propter rem temporalem, hunc tot fidelium comunem sensum despexerit: hoc est, Christum negauerit, & ecclesiam contemp- serit. An possibile est, Christum non esse inter tot ac tantos Christianos? Si aut Christum ibi est & Christiani, cum Christo & Christianis standum est in quacunq; re, quae contra dei praecipuum non fuerit. Haec inquam ratio fortis est, & insolubilis. Et ex his possunt multae aliae formari. quin huc potest vniuersa scriptura duci, vt quae vbiq; charitatem, humilitatem, vnitatem spiritus, & timorem dei comen- det, non violandas esse, pro vlla re mundi, nedum pro vnus uno po- tificatu vel primatu: etiam, si solo iure humano esset institutus. Et hac ratione: vt mihi videor: longe melius stabiliretur Rho, pontificis mo- narchia, si voluntatem dei & consensum fidelium, non tamen subditi, sed & Rho-pontifices attendere & timere cogentur: quae, dum ve- lut iure diuino teneant, vi & terrore extorqueat, non, nisi odium sibi acci- dunt in subditis, & sese per securitatem in tyrannidem paulatim confortant.

DE POSTERIORE.

Quod probationes hucusq; habitae nihil sint, tripliciter ostendam. PRIMO, scripturas adductas dissoluendo. SECVNDO, canonum seu decretalium inefficacem probationem. TERTIO, rationes robu- stissimas adducendo.

Ad primum. duae sunt auctoritates scripturae, quibus creditum est, stabiliri primatum Rho, ecclesiae.

Autoritates
scripturae, quibus primatus
R. p. probatur.

Primo, adducitur illa auctoritas Matth. xvi. Tu es Petrus & super haec petram aedificabo ecclesiam meam. Et, tibi dabo claves regni caelorum, &c. Ex hoc enim textu clamant, Petrum solum ac- cepisse claves, praeteris Apostolis,